

DOSSIER D'ACTIVITATS DE “LA NIT DELS ANIMADORS DE LA FE”



1. Presentació:

L'any passat es va celebrar la segona edició de jornades formatives dedicades a l'animació de la fe en centres d'esplai. La segona edició es va anomenar "Nit dels Animadors i les Animadores de la Fe del MCECC", en aquella jornada es va reflexionar sobre l'animació de la fe des de cinc punts de vista (infants, monitors, natura, parròquia i famílies).

Partint de la reflexió realitzada l'any anterior s'ha preparat la segona edició de la nit. En aquesta ocasió s'ha dissenyat per aportar recursos pràctics als assistents. Organitzada en dues parts centrals, la primera proposarà practicar una dinàmica enfocada a treballar cada un dels cinc punts de vista en els que s'ha centrat la Nit, i la segona una xerrada formativa sobre un dels temes en concret.

Destinataris:

La Nit de l'animació de la Fe va adreçada a totes les persones implicades en centres d'esplai del MCECC que estan involucrades en l'animació de la fe. Tot i això, la nit es centrarà a donar eines i mecanismes concretament a monitors i monitores que realitzen aquesta tasca.

Objectius:

- Facilitar dinàmiques als animadors/es de la fe dels centres d'esplai.
- Reflexionar al voltant de l'animació de la fe al centre d'esplai.
- Generar un espai de trobada i creació pels animadors/Es de la fe

Qui ho organitza?





Aquesta activitat la proposa l'Àmbit d'Animació de la Fe. Aquest àmbit es reuneix per generar espais de debat, reflexió i acció al voltant de l'animació de la fe en els centres d'esplai.

El grup sempre accepta noves incorporacions! Si t'animes pots dirigir-te a ambits@peretarres.org.

2. Organització de la Nit dels Animadors de la Fe:

- **19:45h** Sopar de germanor
- **20:30h** Presentació àgil de l'àmbit i la jornada
- **20:45h** Dinàmiques de reflexió (una dinàmica per cada un dels temes que es van treballar l'any passat a la nit de les animadores de la fe, en total 5)
- **21:45h** Xerrada-col·loqui
 - 5 expertes d'aquests 5 temes aprofundiran en la part més teòrica i dinamitzaran un petit col·loqui posterior (30' xerrada i 15' col·loqui)
- **22:45h** Petita pregària davant del Beat Pere Tarrés amb la col·laboració dels Canta la teva fe i entrega dels fulards de l'animadora de la fe
- **23:00h** Foto de grup i concert final amb els "Canta la teva fe!"
- **00:00h** Tancament i bona nit.

Fe i Muntanya: ACABAR EL CAMÍ ABANS DE COMENÇAR-LO

	→  Equip de monitors i monitores		Abans de preparar una excursió amb els infants		Àmbit d'animació de la fe.
---	---	---	--	---	----------------------------

Context de l'activitat

Quan tenim a la vista la preparació d'una excursió o una ruta amb els infants o joves, que sabem que pot ser dura per ells, caldria també posar-nos a la seva pell, pensar com ens trobàvem nosaltres quan l'activitat era per a nosaltres.

Hem de tenir present, tant l'esforç purament físic que han de realitzar, com tot el que els pot passar per la ment en un temps de ruta. Moments cansats i moments exaltats, les pujades dures i les vistes impressionants. Tot forma part de la sortida que fan els peus i el cap de cadascú.

Material necessari

Gran diversitat de material, des de fer un camí amb els monitors i tot el necessari, com un previ al mateix local, ben ambientat amb el que creguem que pot ajudar (música, vídeos, fotos...).

Aquí us proposem un text ja creat i una mica de teatre i imaginació que tots tenim sempre a punt.

- Un petit lloc per ambientar, pot ser una foto d'alguna muntanya/ruta...
- Diferents sabates, espadenyes, xancletes (depèn de si anem molt preparats per fer un cim!)
- Algun text o vídeo per posar els cervells i els cors pel que anem a preparar i per a qui.

Motivació de l'activitat

Aquí ho tenim, hem pujat i baixat el cim, cantimplores buides, cares somrients, una mica de suor d'algun company... i els peus bullint. Ha estat dur, i va sent hora d'**alliberar els peus** i anestesiar el del costat.

- Que fas tu! Has pujat amb xancles?! Ets boig!
- Jo? I tu? Que has pujat amb cigrons dins les botes!!
- Ca! És per una promesa...

Ara si, pot passar de tot i hi ha mil històries per explicar, però us n'expliquem una que no serà tant d'esplai...

Desenvolupament de l'activitat

Ja que hem parlat d'un cert alliberament dels nostres cansats peus, convidem a tothom a treure's el calçat, a beure de la cantimplora, i a ajaçar-se com més li plagui.

I quan tothom estigui a punt i una mica relaxat els podem començar a explicar la història d'uns pares que vivien en una masia i tenien 5 fills, que els devia passar al llarg dels anys?

(Història adjuntada al final del dossier)





En acabar la història podem compartir que ens ha fet veure i com ens ho hem de plantejar de cara a la propera excursió que fem amb els infants i joves. Com ho viuran? Tots sentiran el mateix? Que farem per començar i per acabar una ruta com aquesta? Anirem preparats i ens coneixerem el camí?...

Final de l'activitat

Mentre recuperem les pertinences i fem l'últim glop de la cantimplora ens podem posar 100% xirucaires i cantar tots junts una d'aquelles cançons que ens venen al cap amb una bonica nostàlgia.

Tranquils que el camí comença ara!

Fe i Monitors: DÓNA FORÇA A LA TEVA LLUM, COMPARTEIX-LA!

	 Equip de monitors i monitores	 Preferentment a l'inici de curs o moments d'avaluació de l'equip	 Centre d'Esplai Arc Iris de l'Esperit Sant de Barcelona
---	---	--	---

Context per l'activitat

Tothom entra a l'esplai amb molta energia i ganes de donar el millor d'un mateix, però a vegades tenim la sensació que no donem el 100% i ens cal recordar perquè vam decidir entrar a l'equip de monitors i monitores del qual formem part. Aquesta dinàmica ens pot ajudar a fer un stop al ritme accelerat que vivim sovint a l'esplai, i recordar perquè som importants a l'esplai, què aportem i com podem ajudar als nostres companys i companyes.

Material necessari

- Espelmes petites.
- Llumins o encenedor.
- Música tranquil·la de fons (opcional).

Motivació de l'activitat

Ens col·loquem en rotllana a terra o al voltant d'una taula, i es reparteix una espelma petita a cadascú. S'explica que nosaltres, a nivell individual en el nostre dia a dia, podem i hem de ser llum per a tothom qui ens envolta, i que a l'esplai també som aquesta llum o força, doncs cadascú té alguna cosa a aportar a l'equip de monitors i monitores, o a l'esplai en general (famílies, infants, joves, etc). Per això, en aquest precís instant, aquesta espelma que hem repartit ens representa a cadascú de nosaltres, hem de cuidar-la com hem de cuidar la nostra llum a cada acte que fem.

Desenvolupament de l'activitat

Qui vulgui pot començar encenent la seva espelma amb un llumí o un encenedor. En aquest moment, la persona qui hagi encès primer la seva espelma haurà de dir què creu que aporta a l'esplai, quin és aquell do que tenen i que poden oferir a l'esplai (sigui a l'equip, als infants i joves del centre, a les famílies, etc).

Una vegada hagi dit com creu que il·lumina als demés, haurà de passar la seva llum, encenent l'espelma de la persona qui tingui al costat; aquest repetirà el procés, dient com il·lumina als demés i encenent l'espelma de la següent persona. I anirem fent-ho així fins completar el cercle.

Cloenda de l'activitat

Una vegada tothom tingui la seva espelma encesa, farem una breu reflexió sobre el fet que cadascú de nosaltres és llum en el seu interior, i pot mostrar aquesta llum als demés, fent que la llum dels altres agafi més força. Cadascú aporta quelcom a l'esplai, fent que sigui encara més especial. Hem de ser conscients que som un equip i, hi ha vegades,

que la llum de l'espelma com afluixar-se, però per això estem uns al costat dels altres, aconseguint recuperar la llum i fent que sempre estigui encesa l'espelma.

A més, hem de ser conscients que aquesta llum que aportem al company/a, també es transmet cap als infants i joves de l'esplai, i sobretot donant exemple als premonitors i premonitores de l'equip. Quan nosaltres marxem, la nostra espelma quedarà a l'esplai i seran els futurs monitors i monitores de l'esplai els encarregats d'aconseguir que aquesta llum mai s'apagui.

Per finalitzar, llegim plegats una pregària:

“Demanam a la Mare de Déu de l'Alegria, patrona dels esplais, i a Jesús que sempre ens acompanyin en aquest camí que anem fent. Que ens donin la força per seguir endavant en tot moment, recolzant-nos en els nostres companys i companyes, i que no permetin que mai s'apagui la nostra llum envers als infants i joves de l'esplai. Preguem”

Alguns consells





En aquesta dinàmica es poden afegir un parell de moments segons el temps que tinguem disponible, o la situació emocional de l'equip. Per una banda, hi ha la possibilitat que una vegada acabada la dinàmica, cadascú escrigui en un full allò que ha explicat que aporta a l'esplai, i penjar-ho en una paret de la sala de monitors/es, per exemple.

Una altra opció (si hi ha possibilitat d'allargar la dinàmica) és, a més d'encendre una llum pròpia gràcies a la llum del company/a del costat, quan tothom tingui el seu llum encès, podem agafar més espelmes i anar encenent-les i deixant-les al costat d'algun monitor o monitora dient el que nosaltres creiem que aporten a l'esplai, així reforcem encara més la llum dels demés.

És important no tenir pressa per realitzar l'activitat, cadascú necessita el seu temps per pensar, i hem de poder reflexionar. Si s'obre un debat arrel d'aquesta dinàmica, hem de permetre que se'n parli.

Aquesta dinàmica també es pot realitzar en un grup de joves, donant temps per a que pensin què aporten ells al grup, perquè creuen que són importants i què poden oferir als seus companys i companyes de grup.

Fe i infants: APRENDRE A AGRAIR

	 Totes les edats d'infants	 Qualsevol moment	 AAF
---	---	--	---

Context per l'activitat

Agrair allò que tenim és un acte profundament cristià i que sovint fem poc. Per això proposem aquesta breu dinàmica per agrair a Déu aquelles coses que creiem que tenim la sort de tenir i que potser passen desapercebudes de tan normalitzades com les tenim en la nostra vida.

Material necessari

- Cançó en format digital i suport per a escoltar-la.
- [Opcional]: Folis en blanc per tallar en petits rectangles i bolígrafs.

Motivació de l'activitat

Escoltarem la cançó Podries de Roba Estesa, composta a partir la lletra d'un poema de Joana Raspall. La lletra d'aquesta cançó ens fa pensar en aquelles coses que tenim en la nostra vida i que potser no valorem, ja que ens han vingut donades sense cap esforç. Ens fa qüestionar-nos com seria la nostra vida si no haguéssim nascut en aquest racó del món si no en un altra, si els nostres pares fossin uns altres, etc.

A mesura que anem escoltant la cançó, us convidem a que identifiqueu motius d'agraïment d'aquelles coses que teniu i podríeu no haver tingut la sort de tenir.

Desenvolupament de l'activitat

- Ens asseurem en rotllana. Si creiem que ajudarà en la concentració dels infants, els farem tancar els ulls.
- Escoltarem la cançó Podries.
- Individualment cadascú agrairà a Déu allò que consideri. Podem fer-ho per escrit i després qui vulgui que ho llegeixi o directament si hi ha prou confiança en el grup anar-ho dient en veu alta a mesura que sorgeixin agraïments.

Podries (lletra de Joana Raspall)

Si haguessis nascut en una altra terra,
podries ser blanc, podries ser negre...
Un altre país fora casa teva,
i diries "sí" en un altra llengua.

T'hauries criat d'una altra manera
més bona, potser més dolenta.
Tindries més sort o potser més pega...
Tindries amics i jocs d'una altra mena;

Duries vestits de sac o de seda,

sabates de pell o tosca espardenya,
o aniries nu perdut per la selva.
Podries llegir contes i poemes,
o no tenir llibres ni saber de lletra.

Podries menjar cases llamineres
o només crostons secs de pa negre.
Podriespodries... Per tot això pensa
que importa tenir les mans ben obertes

i ajudar qui ve fugint de la guerra
fugint del dolor i de la pobresa.
Si tu fossis nat a la seva terra
la tristesa d'ell podria ser teva.

Duries vestits de sac o de seda,
sabates de pell o tosca espardenya,
o aniries nu perdut per la selva.
Podries llegir contes i poemes,
o no tenir llibres ni saber de lletra.

Cloenda de l'activitat





En acabat, escriurem o dibuixarem en la xapa aquest agraïment.

Alguns consells

En cas de fer la dinàmica en un grup d'infants petits, en comptes de dir-los directament que pensin un agraïment. Podríem conduir-los una mica amb algunes preguntes a partir de la lletra de la cançó.

- Què passaria si haguessis nascut a Síria en comptes de a Catalunya?
- Què passaria si els teus pares fossin pobres? I rics?

Fe i Parròquia: TOTS PODEM PARTICIPAR!

	 Dirigit a l'equip de monitors i l'equip parroquial	 Principi i/o final de trimestre	 Àmbit d'Animació de la Fe
---	--	---	---

Context de l'activitat:

En ocasions es fa difícil dir o explicar certes coses. Sobretot quan tenen a veure amb els sentiments, coses que no ens agraden. A vegades, que no es diguin no té a veure amb que la gent no tingui opinió, sinó que no existeix un espai idoni per fer-ho.

Aquesta dinàmica intenta això: Generar un espai i un mecanisme perquè tothom pugui dir una mica més la seva.

Material necessari:

Paquet d'escuradents

Motivació de l'activitat:

Tot el grup de participants es posa en cercle.

A cada participant se li reparteixen escuradents (N'ha de tenir molts que preguntes es faran durant la dinàmica), tampoc cal un nombre precís, es poden recollir els escuradents durant la dinàmica.

Els participants es tapen els ulls amb el fulard o es demana un vot de confiança al moment de tancar els ulls

Per començar la dinàmica el o els dinamitzadors posen en situació al grup sobre la dinàmica a parlar. Explica, de forma personal una mica la visió del tema sense mullar-se. Tot per situar al grup al tema de debat.

Desenvolupament de l'activitat:

El o els dinamitzadors faran diverses preguntes amb només dues opcions com a resposta.

També especificarà que qui estigui d'acord amb una de les opcions haurà de llençar un escuradent a terra, al centre del cercle que formen els participants; i qui estigui d'acord amb l'altra opció no haurà de llençar l'escuradent a terra.

Un cop el o els dinamitzadors realitzin una pregunta, quedaran en silenci. En aquest moment, les persones que creguin convenient llençaran un escuradent a terra. És important el silenci perquè la resposta es podrà valorar a partir del nombre d'escuradents llençats a terra. Com més gent opti per la resposta de l'escuradent, més soroll, sinó, més silenci.

Les preguntes es poden adaptar, ampliar i reduir segons a l'equip de monitors / parròquia.

En aquest cas proposem 7 i respondrem:

- a. Sí → es llança l'escuradents al centre del cercle
 - b. No → no es llança l'escuradents a terra.
-
1. Creus que els monitors de l'esplai fan un servei a la parròquia?
 2. Creus que el rector i/o el consiliari de la parròquia saben el que es fa a l'esplai?
 3. Creus que els monitors se senten recolzats pel rector/consiliari?
 4. Creus que el rector/consiliari se sent integrat a l'equip de monitors?
 5. Creus que l'esplai només té contacte amb els equip parroquials per qüestions d'ús dels locals?
 6. Creus que la parròquia facilita la tasca de l'equip de monitors?
 7. Creus que el rector/consiliari ha d'estar informat sobre les qüestions del dia a dia de l'esplai?

Final de l'activitat:

Per tancar l'activitat es proposa que els moderadors facin una mica de resum del què s'ha anat treballant i discutint. També és important recollir els escuradents!

Alguns consells:





Alguns consells per enfocar la dinàmica:

- Prepareu abans el tema a tractar, la dinàmica hauria de servir més per exposar com es sent la gent que per discutir problemes.
- Parlar de temes que la gent coneix ajuda a què la dinàmica surti bé.
- No cal treballar únicament problemes. Es pot debatre a partir de la dinàmica

Alguns consells pels dinamitzadors:

- Recordar que la gent té els ulls tapats o tancats, està bé cada 3 o 4 preguntes demanar que obrin els ulls i puguin relaxar-se.
- Per evitar cotilleos i mals moments, anar de tant en tant recollint i repartint de nou els escuradents.
- Al realitzar preguntes, és més adequat que els dinamitzadors les puguin anar acompanyant, posant context, intentant representar a tothom.
- Fer preguntes amb resposta Si/No ajuda a que tothom les segueixi millor.
- Si es considera oportú i el grup està prou treballat, es pot animar a que els participants facin preguntes.

Fe i Famílies: ON TROBEM DÉU/ LA FE?

	→  Activitat per a fer amb les famílies.	 Estaria bé realitzar-la a principi de curs però es pot fer durant l'any.	 Àmbit d'animació de la fe.
---	---	--	--

Context per a l'activitat:

Aquesta dinàmica està pensada per a fer-se en una reunió o trobada amb les famílies dels infants o joves de l'esplai per tal de poder explorar les diferents maneres de viure la fe.

Material necessari:

Imatges grans sobre diferents elements en els quals les famílies puguin identificar la seva manera de viure la fe o de trobar Déu. Caldria que aquestes imatges fossin impreses en color i que n'hi hagués una gran varietat per tal que tothom pogués trobar-ne una que fos significativa per a ell/a. Com a annex de l'activitat, adjuntarem algunes imatges que poden servir d'exemple del tipus d'imatges que es podrien utilitzar per a portar a terme la dinàmica.

Motivació de l'activitat:

El que pretén aquesta activitat és obrir el diàleg sobre la vivència de la fe en les famílies, de forma senzilla.

Desenvolupament de l'activitat:

Per a la dinàmica es deixarien les imatges a terra i es demanaria que cada persona es col·loqui al costat de la imatge que per ella respongui la següent pregunta:

Com a família, on trobem la fe/Déu?

Es posarà una música suau que convidi a la reflexió i es deixarà un temps perquè les persones vagin mirant les imatges i puguin trobar la seva. Després es convidarà a que cada persona comparteixi els motius pels quals ha escollit aquella imatge.

Cloenda de l'activitat:

Un cop les persones que ho desitgin hagin pogut explicar les imatges que han escollit, la persona que ha presentat la dinàmica en farà el tancament, recollint les diferents aportacions dels participants a l'activitat i mostrant que, encara que les famílies són diferents i la seva manera de viure la fe també ho és, aquesta diversitat és molt positiva i enriquidora per a l'esplai.

Alguns consells:

Pot ser positiu que els monitors que siguin presents a la reunió o trobada on es porti a terme aquesta dinàmica, també en participin, ja que a vegades és difícil que algú trenqui el gel quan es fa una pregunta i, ells podrien ser els primers a compartir la seva fotografia si ningú no s'anima. A més a més, això pot ser enriquidor per a les famílies, conèixer una mica millor els monitors/es dels seus fills.

ANNEX: Fe i Muntanya: ACABAR EL CAMÍ ABANS DE COMENÇAR-LO

Quantes vegades heu escoltat allò de “quan et posis les sabates de l'altra persona entendràs per què és així”? Avui hem fet un llarg camí, l'excursió ha estat molt bonica, veritat? Tenim sort de poder viure moments com aquests, plegats, gaudint de la natura enmig de la muntanya. Ara, abans de marxar a dormir, us explicaré una petita història:

“Fa ja uns quants anys, en una masia prop d'on estem, vivia una família de pagesos. La família que hi vivia va tenir 5 fills, però amb els anys, tothom menys el pare i la mare va marxar d'aquella masia. No hi anaven gaire sovint a veure'ls a la masia, però pel 60 aniversari de la mare van decidir reunir-se els 5 fills a la masia i celebrar-ho plegats.

Plegats van celebrar l'aniversari dissabte recordant els anys que havien viscut en aquella masia, i van decidir que diumenge farien una excursió que acostumaven a fer quan eren petits i arribava el bon temps, pujar dalt d'una ermita propera a la masia. El matí següent es va aixecar amb moltes ganes de posar-se en camí, però abans van fer un bon esmorzar típic d'una casa de pagès, no com el que estaven acostumats a la ciutat.

Aviat es van posar en marxa, i va arribar la primera pujada. Suposo, que a ningú li sorprèn que els que anaven al capdavant d'aquella pujada eren el pare i la mare, no? Els fills anaven tots esbufegant pel darrere, excepte un d'ells que era aficionat al muntanyisme. Quan ja portaven fetes un parell de pujades, i veien que havien de començar la tercera, van arribar les queixes. “Qui va tenir la fantàstica idea de fer aquesta excursió?!", “Tothom recordava que hi havia tantes pujades?”, “Com trobo a faltar la ciutat en aquests moments!”, i així seguien remugant. El fill petit, el que era aficionat al muntanyisme, es va apropar a la seva mare i va començar a queixar-se de quant li molestava escoltar als seus germans i germanes queixant-se, “Com podien ser tan pesats? Com no gaudien de la naturalesa com ho estava fent ell?”. La mare l'escoltava en silenci, mentre el pare reia fluixet al seu costat.

Una vegada va acabar d'escoltar-lo, la mare va contestar una cosa que ell afirma que sempre recordar: “Fill meu, quan tots vosaltres éreu petits acostumàvem a fer aquesta excursió plegats, i no n'hi havia cap que no es queixés, fins que arribàvem a dalt i tot eren somriures de felicitat i satisfacció. Però, havent-vos fet grans, cadascú va seguir un camí diferent, tu vius a Barcelona i t'agrada marxar sovint a fer excursions, però d'altres germans teus que viuen a Barcelona, Salou o Mollerussa, no surten de la ciutat. Els camins que heu seguit s'han separat i cadascú ha construït la seva pròpia vida, tu l'has pogut construir prop de la natura, però potser la teva germana Aina ho ha fet al voltant de la música fins que ha arribat a ser directora d'orquestra, i en Martí ho ha donat tot per arribar a ser metge. No els jutgis ara per les seves queixes, cadascú duu les seves pròpies sabates que l'han portat per un camí, i que sigui diferent al teu no vol dir que sigui pitjor. Tu que has tingut l'oportunitat de viure envoltat de natura, ensenya'ls-hi a gaudir-la, acompanya'ls en aquest camí que estan fent ara per a que ho visquin amb més il·lusió, perquè segur que així recordaran que has estat al seu costat. No pretenguis que siguin com tu, cadascú fa el camí que més els agrada i són feliços així, tu només acompanya'ls, sense oferir-los les teves sabates, doncs són diferents de les seves, sinó oferint-los la teva mà i la teva il·lusió per fer que el camí sigui companyerisme i compenetració entre vosaltres, així podràs viure el moment de l'arribada a l'ermita amb felicitat al costat dels teus germans i germanes.”

Sovint, quan estem d'excursió hi ha moments que sentim molt cansament, que necessitem el nostre amic o amiga que ens doni ànims, o el típic monitor que es posa a cantar una cançó enmig de la pujada per a que estiguem més distrets, com ha passat avui. Però, veieu? Aquest matí hem sortit tots junts de la casa de colònies, i ara també som aquí plegats. És cert que al llarg del camí ens hem pogut separar, cadascú té un ritme diferent i cadascú ha trepitjat per diferents llocs, però junts hem aconseguit arribar fins aquí. El camí no ha estat el més fàcil que podíem trobar, hem creuat algun rierol, i ens hem queixat unes quantes vegades quan el monitor ens ha dit, "vaja, aquesta pujada no la recordava" o "ja no queda tant" quan en realitat ens faltava molt per arribar aquí. Però, cadascú amb les seves sabates ha arribat fins on som ara, cadascú ha anat fent un pas rere un altre per arribar aquí. I no podem esperar que els demés sentin el mateix que nosaltres, cada un de nosaltres sap quant li ha costat arribar fins on estem, cada una de les nostres passes ha suposat un esforç que ha tingut la seva recompensa.

I el més important en el camí ha estat el fet de tenir algú al nostre costat, quin sentit tindria una excursió com aquesta si no es pogués compartir? Cadascú té les seves pròpies sabates amb el que ha fet el camí, i aquestes ens representen a nosaltres; som el camí que fem amb allò que duem a sobre. Tenim persones a cada costat que ens han donat forces per seguir endavant en els moments que hem trobat més difícils, persones que ens han donat la mà per ajudar-nos a creuar un rierol, o ajudar-nos a pujar una pedra que semblava molt gran. I no podem oblidar, que en cada gest, en cada mà agafada, en cada "ànims que podem", en cada "gràcies" que hem dit pel camí, en cada persona que teníem al costat, podíem trobar Déu. Ell està en cada una de les persones que ens han acompanyat durant el camí, en tota la naturalesa que ens ha envoltat al llarg de l'excursió i que ens envolta ara per dormir, i sobretot, dins de cada un de nosaltres; ell ens ha estat acompanyant en tot moment per a que no defallíssim.

Cadascú de nosaltres ha tingut un motiu per fer aquest camí: per demostrar-se que pot fer-ho, per gaudir de la companyia del grup, per viure una experiència diferent, per sentir que s'és lliure... pel motiu que sigui, cada un d'ells vàlid per qui el sent. I són motius que també ens acompanyen en el dia a dia a seguir fent el nostre camí, construint-nos i construint la nostra vida.

I a tu, què et motiva a seguir caminant?

ANEX: FE I FAMILIES: On trobem Déu/ la fe?

